

נגישות לקהילה: התערבות קבוצתית לקידום ניידות קהילתית בקרב מתבגרים ובוגרים צעירים עם שיתוק מוחין

לורי רוזנברג

לורי רוזנברג, OT, MSc, בי"ס אילנות, ירושלים. הדסה - האוניברסיטה העברית, ירושלים.
lori66@gmail.com

מילות מפתח: מגבלה נזיר-מוטורית, התערבות מטה-קוגניטיבית, תחבורה ציבורית נגישה, ניידות ממונעת, זהירות בדרכים

תקציר

נגישות לבניינים ציבוריים, לתחבורה ציבורית ולשטחים ציבוריים מאפשרת לאנשים עם מגבלה בניידות להשתלב טוב יותר במרחב הציבורי ומקדמת השתתפות בקהילה. לעתים אנשים עם שיתוק מוחין מתקשים לנצל את הדבר עקב מוגבלויות נוספות, כגון ראייה, תקשורת או תפקודים ניהוליים, המונעים מהם את פיתוח המיומנויות הדרושות לניידות בקהילה. המאמר מתאר התערבות באמצעות "קבוצת ניווט" ומפרט את רציונל ההתערבות ושיטות מבוססות-תיאוריה שבהן נעשה שימוש כדי לפתח את המיומנויות הדרושות לניידות קהילתית. הקבוצה התמקדה בלימוד ובתרגול מיומנויות חדשות הדרושות לניידות קהילתית ובפיתוח יכולת פתרון בעיות לקשיים צפויים ובלתי צפויים שעלו, בדגש על העברה יזומה של המיומנויות והאסטרטגיות שנלמדו, ועבודה על תגובות מסתגלות למטען הרגשי שעלה בעקבות המפגש עם הציבור. המשתתפים השתמשו במטרות אישיות מדידות באמצעות מדד ה-GAS כדי לבחור עשייה משמעותית, לפרק אותה לשלבים ולעקוב אחרי התקדמותם. כדי להפעיל קבוצה כזאת נחוצים אמנם משאבים רבים של זמן ואנשי צוות מיומנים, אבל ניכרים היתרונות למשתתפים. חל שיפור של ממש בתפקוד במטרות האישיות שבחרו, הובע רצון להמשיך בקבוצה והובעה מוכנות ליישם את המיומנויות החדשות שרכשו גם במטלות אחרות.